

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/218/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012357
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012357.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2023, sp. zn. 8PP/62/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2023 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku tak, že zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.11.2022, sp. zn. 0T/258/2022 a rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 15.03.2023, sp. zn. 0T/29/2023.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 28 - 30 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, sťažnosť odsúdený A. B. (č. l. 21 spisu), ktorú bližšie písomne odôvodnil vlastnoručným podaním, v ktorom uviedol, že stanovené podmienky podľa jeho názoru čiastočne splnil, z hodnotenia riaditeľa Ústavu Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že spĺňa čiastočne podmienky na prepustenie z uloženého trestu na slobodu. Dôvodil, že sa snaží dodržiavať ústavný poriadok a plní príkazy nadriadených, po prepustení na slobodu chce viesť riadny usporiadaný a bezúhonný život, a preto žiada o vyhovieť jeho žiadosti o prepustenie z uloženého trestu na slobodu a zároveň žiada o primeranú skúšobnú dobu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. l. 21 spisu).

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Preskúmaním zákonnosti a dôvodnosti napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, krajský súd zhodne ako súd I. stupňa zistil, že :

• odsúdený vykonáva tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené:

- rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/258/2022 zo dňa 27.11.2022, právoplatného dňa 27.11.2022,

- rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/29/2023 zo dňa 15.03.2023, právoplatného dňa 16.03.2023;

- odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace;
- začiatok trestu mal odsúdený dňa 01.02.2023, lehotu na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie splnil dňa 30.07.2023, pričom odsúdený si z dvoch nariadených trestov do rozhodnutia sťažnostného súdu jeden vykonal úplne (trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/258/2022 zo dňa 27.11.2022 vo výmere 8 mesiacov) a z druhého trestu vykonal necelé 2 mesiace z výmery 4 mesiacov.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou (č.l. 18 spisu) vyplynulo, že

- správanie a vystupovanie odsúdeného v Ústave na výkon väzby a v ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov bolo na primeranej úrovni, pričom nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný;
- správanie a vystupovanie odsúdeného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, ústavný poriadok dodržiava, v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva;
- doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný;
- pracovne zaradený bol opakovane na krátke časové obdobie na pracoviskách podľa potreby, avšak pre nepostačujúce pracovné výkony bol z pracovísk postupne vyradený, aktuálne nie je pracovne zaradený;
- z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu;
- odsúdený nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup zameraný na obdobie po prepustení z výkonu trestu a rešpektovanie interných noriem platných v ústave;
- odsúdený je motivovaný k aktívnemu tráveniu voľného času a udržiavaniu fungujúcich sociálnych kontaktov s rodinou;
- odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania;
- resocializačná prognóza je priaznivá na základe nízkeho rizika recidívy trestnej činnosti;
- odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ústavu ho odporúča podmiennečne prepustiť s dohľadom;
- z registra trestov u odsúdeného vyplynulo, že odsúdený bol 4-krát súdne trestaný a to v roku 2016, 2022, 2022 a 2023.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní návrhu odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 16.08.2023, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú splnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému, u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel aj bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiacie o možnostiach prevýchovy odsúdeného, ako aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, teda vykonal pomernú časť uložených trestov, a to dňa 30.07.2023.

Avšak na rozdiel od prvostupňového súdu je krajský súd toho názoru, že odsúdený nespĺnil aj prvú materiálnu podmienku. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, neboli vyhodnotené správne. Totiž pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, t. j. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Pozornosti súdu neuniklo to, že síce správanie odsúdeného je aktuálne na požadovanej úrovni, avšak jeho pracovná morálka nie je hodnotená kladne, pretože pre nepostačujúce pracovné výkony bol postupne vyradený z pracovísk a aktuálne nie je pracovne zaradený. Počas výkonu trestu odsúdený síce nebol disciplinárne potrestaný, avšak nebol ani disciplinárne odmenený, z tohto potom nie je možné ustáliť, že by odsúdený svojou aktivitou vybočoval z radu, síce režimovo prispôbených, avšak priemerných väzňov. Nemožno tiež opomenúť, že počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz, ani iné formy vzdelávania a nie je zaradený ani do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup zameraný na obdobie po prepustení z výkonu trestu a rešpektovanie interných noriem platných v ústave a zároveň je motivovaný k aktívnemu tráveniu voľného času a udržiavaniu fungujúcich sociálnych kontaktov s rodinou, čo súd nepresvedčilo, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. U odsúdeného teda možno konštatovať, že sa v podstate adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak doposiaľ nepreukázal zvýšenú snahu po náprave.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, túto súd skúma a objasňuje komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V danom prípade je v prvom rade dôležité poukázať na to, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí dostatočným výchovným vplyvom, preto nie je možné konštatovať, že je daný dôvodný predpoklad, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia povedie riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd, poukazuje v tejto súvislosti aj na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý má v registri trestov štyri záznamy, pričom z tohto ďalej rezultuje, že trestným rozkazom OS Bratislava I, sp. zn. 5T/50/2015 zo dňa 20.01.2016, bol právoplatne uznaný za vinného z prečinu podvodu a bol mu uložený podmiennečný trest odňatia slobody, pričom sa osvedčil, a preto sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený (súd aj takéto odsúdenie môže zohľadňovať pri skúmaní predpokladov vedenia riadneho života). Následne bol odsúdený v roku 2022 trestným rozkazom OS Galanta, sp. zn. 0T/185/2022, za prečin krádeže, za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody 5 mesiacov, so skúšobnou dobou do 10.08.2024. Napriek skutočnosti, že odsúdenému začala plynúť dňa 11.08.2022 skúšobná doba za prečin krádeže, odsúdený sa už dňa 26.11.2022, teda len o 3 mesiace neskôr, dopustil opäť prečinu krádeže. Predchádzajúce dva odsúdenia, a ani hrozba nariadenia výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nebránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Možno teda konštatovať, že u odsúdeného sú zakorenené sklony k páchaniu trestnej činnosti, k nerešpektovaniu právneho poriadku a základných noriem občianskej spoločnosti, a preto je aj podľa mienky krajského súdu potrebné, aby odsúdený pokračoval vo výkone uloženého trestu odňatia slobody.

Avšak keďže pre nesplnenie prvej materiálnej podmienky nemôže byť splnená druhá materiálna podmienka, nie je daný dôvod na to, aby sa súd bližšie zaoberal splnením druhej materiálnej podmienky. Preto krajský súd bez ďalšej argumentácie uzatvára, že v preskúmanom prípade nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a otázku preukázania polepšenia nie je možné posudzovať izolovane od otázky budúcej perspektívy vedenia riadneho života, preto podľa názoru krajského súdu nemožno z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru, že v prípade podmiennečného prepustenia bude odsúdený viesť na slobode riadny život.

Krajskému súdu sa žiada len podotknúť, že aj napriek tomu, že riaditeľ ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v hodnotení odsúdeného uviedol, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného s dohľadom, na čo odsúdený v sťažnosti poukazuje, súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach. Výlučne súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody, pričom je na zvážení súdu, či si uvedené odporúčanie osvojí a pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie.

Záverom krajský súd uzatvára, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného sa, vzhľadom na jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody, ktorým nepreukazuje zvýšenú snahu po náprave, nemožno rozumne domnievať, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel a preto je potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.